

τεύχ. 47, σ. 203-204· 1/8, τεύχ. 48, σ. 219-220), Δ. Φωτιάδη («Λογοκρισία», 15/8, τεύχ. 49, σ. 233-234), Ν. Κιτσίκη («Η Οκτωβριανή επανάσταση», 15/11, τεύχ. 55, σ. 331).

Τέλος, σημειώνω τα κείμενα των: Αλεξάνδρας Αλαφούζου («Για το σοβιετικό θέατρο», 1/8, τεύχ. 48, σ. 224, 228), Μέλπως Αξιώτη («Απορία αναγνώστη», 5/4, τεύχ. 40, σ. 97, 100), Θάνου Βιλιέρη («Μετά τον υπερρεαλισμό», 5/4, τεύχ. 40, σ. 90), Ν. Βρεττάκου («Ένας φυλακισμένος», «12 Οκτωβρίου 1944», αντίστοιχα, 1/10, τεύχ. 52, σ. 289, 295· 1/11, τεύχ. 54, σ. 320-321), Κ. Ελευθερουδάκη («Το τραγικό τέλος του Πούσκιν», 5/4, τεύχ. 40, σ. 104).

Το περιοδικό είχε αναθέσει στον Ν. Καρύδη τον απολογισμό για «Το φιλολογικό 1945» (4/1/1946, τεύχ. 34, σ. 8, 15).

Να παραθέσω και τις μεταφράσεις άρθρων ή μικρών κριτικών σχολίων των: Ρ. Éluard («Το γαλλικό πνεύμα στον πόλεμο», μεταφρ. Γ. Βαλέτας, 4/1, τεύχ. 34, σ. 16, «Διανόηση κι αντίσταση», 1/6, τεύχ. 44, σ. 153-154, «Ο ποιητής», «Σικελιανός», 15/6, τεύχ. 45, αντίστοιχα, σ. 171-172, 177), L. Degand («Ο Matis στο Παρίσι», 8/2, τεύχ. 36, σ. 40), J. Benda («Πατριωτισμός και ελευθερία», «Ελευθερία και πεπρωμένο», μεταφρ. Ξ. Καρακάλλος, αντίστοιχα, 1/5, τεύχ. 42, σ. 136· 1/12, τεύχ. 56, σ. 356), Cl. Roy («Πωλ Ελύάρ», 1/6, τεύχ. 44, σ. 161), Α. Β. Λουνατσάρσκυ («Γιατί αυτοχτόνησε ο Μαγιακόβσκι;», μεταφρ. Α. Αλεξάνδρου, 1/7, τεύχ. 46, σ. 188), J. Cayrol («Πού βαδίζει η ποίηση», μεταφρ. Π., 1/7, τεύχ. 46, σ. 200), Ρ. Seghers («Οι Γάλλοι ποιητές στην Αντίσταση», «Πικασό», μεταφρ. Α. Νουάρος, αντίστοιχα, 15/7, τεύχ. 47, σ. 204-205· 15/8, τεύχ. 49, σ. 241, 247), G. Altman («Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα», μεταφρ. Σ. Πατατζής, 15/8, τεύχ. 49, σ. 240), J. Cassou («Saint-Just (Η γαλλική επανάσταση δεν τέλειωσε)», μεταφρ. Σ. Πατατζής, 1/11, τεύχ. 54, σ. 317-318), L. Aragon («Ο Μαξιμ Γκόρκυ», μεταφρ. Ν. Π., 15/11, τεύχ. 55, σ. 329-330).

Από το πλήθος των χρονογραφημάτων επιλέγω των: Γ. Ρίτσου («Εντύπωση», «Χώρος», αντίστοιχα, 22/2, τεύχ. 37, σ. 41· 8/3, τεύχ. 38, σ. 57), Στρ. Τσίρκα («Ένας βράχος», 5/4, τεύχ. 40, σ. 89), Α. Πανσέληνου («Τέχνη και πολιτική», 1/5, τεύχ. 42, σ. 121-122), Σ. Πατατζή («Ευπόλητοι θεοί», «Αναίτια πράξη», αντίστοιχα, 15/5, τεύχ. 43, σ. 137-138· 1/6, τεύχ. 44, σ. 153-154). Ο Πατατζής με το κύρος του έργου του είχε αρχίσει να συγκαταλέγεται στους αναγνωρισμένους.

Την ανταπόκριση του Στρ. Τσίρκα «Ρομπέρ Λεβέκ και Αντρέ Ζιντι» (19/4, τεύχ. 41, σ. 110) θα χρειαστεί να τη λάβουμε υπ' όψιν στη διένευξη που ξεκίνησε αργότερα με το *Domaine Grec*.

Η «Αγγλοελληνική Επιθεώρηση»

Από τον Μάρτιο του 1946 αρχίζει ο Β' τόμος της Αγγλοελληνικής Επιθεώρησης με την ίδια τυπογραφική μορφή. Ίσως επειδή ο έλεγχος της πολιτικής κατάστασης από τις αγγλικές μυστικές υπηρεσίες είναι επαρκής

